

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 27C/204/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2513212226
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslava Maláriková
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2513212226.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Miroslavou Malárikovou v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Karadžičova 8, Bratislava, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, Karadžičova 8, Bratislava, proti odporcovi: D. U., narodený XX.XX.XXXX, F. XXX, t.č. U. U. G., zastúpený opatrovníkom: G.. O. E., vyšší súdny úradník Okresného súdu Piešťany, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, Šafárikovo nám. 7, Bratislava, IČO: 42 362 962, zastúpený advokátom: JUDr. Patrik Podhorský, Zámocká 36, Bratislava, o zaplatenie sumy 3.618,06 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 404,29 € spolu s úrokom vo výške 18,4% ročne zo sumy 325,89 € od 1.8.2011 do 20.9.2011, zo sumy 36,21 € od 21.8.2011 do 20.9.2011, s úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne zo sumy 398,31 € od 21.9.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh zamietá.

Súd zrušuje platobný rozkaz č.k. 10Ro/43/2014-19 zo dňa 30.4.2014.

Súd odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa svojim návrhom doručeným Okresnému súdu Piešťany dňa 11.11.2013 domáhal, aby súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 3.618,06 € s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 3.522,07 € od 21.9.2011 do zaplatenia. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXXXX uzavretej medzi odporcom a právnym predchodcom navrhovateľa spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., zo dňa 21.9.2006 poskytol právny predchodca navrhovateľa odporcovi úver s ročnou úrokovou sadzbou 18,4%, ktoré sa zaviazal zaplatiť v splátkach. Splatnosť úveru nastala splatnosťou poslednej splátky 20.9.2011. V rozpore so zmluvnými podmienkami sa odporca dostal do omeškania s vrátením nesplatennej časti istiny v sumu 3.522,07 €, zmluvných úrokov 90,01 € a nesplatených poplatkov 5,98 €, preto si uplatnil úrok z omeškania po splatnosti celého úveru. Na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej medzi spoločnosťou Slovenská sporiteľňa, a.s., ako postupcom a navrhovateľom, ako postupníkom zo dňa 28.3.2013 bola pohľadávka voči odporcovi vo výške dlžnej istiny s príslušenstvom postúpená navrhovateľovi.

Súd vydal platobný rozkaz č.k. 10Ro/43/2014-19 zo dňa 30.4.2014, pri doručovaní návrhu a platobného rozkazu súd zistil, že odporca sa nachádza na neznámej adrese, preto mu súd ustanovil opatrovníka na zastupovanie v konaní.

Podaním zo dňa 29.12.2014 doručeným súdu dňa 30.12.2014 vstúpil do konania vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý v písomnom vyjadrení zo dňa 25.8.2015 poukázal na to, že právny vzťah medzi účastníkmi sa riadi režimom Občianskeho zákonníka, pretože sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu. Nie je preukázané kedy a ako odporca čerpal úver, ktoré splátky, kedy a v akej výške odporca zaplatil, preto nie je možné posúdiť, či sa dostal do omeškania. Nie je preukázané, kedy a ako právny predchodca navrhovateľa vyzval odporcu na zaplatenie zvyšného dlhu v zmysle § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. a tiež poukázal na skutočnosť, že nebolo preukázané doručenie výzvy odporcovi. Z tohto dôvodu vzniesol námietku nedostatku aktívnej legitímácie navrhovateľa. V tejto súvislosti poukázal na viacero rozhodnutí okresných súdov. Namietol, že pohľadávka bola navrhovateľovi postúpená neplatne v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka okrem vyššie uvedených dôvodov aj z dôvodu postúpenia pohľadávky z titulu úveru, ktorá ešte nebola splatná a poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Prešov č.k. 7C/190/2014 zo dňa 9.7.2015 a Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/119/2012 zo dňa 29.5.2014. Doložil aj rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Co/203/2014 zo dňa 19.5.2015, ktoré sa zaoberá rovnakou otázkou. Z týchto dôvodov navrhol návrh v celom rozsahu zamietnuť a uplatnil si náhradu trov konania.

Podaním zo dňa 14.9.2015 vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania splátok splatných viac ako tri roky pred podaním návrhu na súd, poukázal na čl. 7 bod 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa (ďalej len „VOP“) a § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka.

Účastníci konania boli písomne poučení, že všetky dôkazy a skutočnosti na preukázanie svojich tvrdení musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada (§ 120 ods. 4 O.s.p.).

Súd pojednával v neprítomnosti právneho zástupcu navrhovateľa, ktorý sa písomne ospravedlnil a opatrovníka odporcu.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi a to najmä Zmluvou o úvere, vyjadrením navrhovateľa, výpisom obrátov na úverovej zmluve ako aj ostatnými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

Odporca a právny predchodca navrhovateľa uzatvorili dňa 21.9.2006 Zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej poskytol odporcovi úver 1.327,76 €, ktorý sa zaviazal splatiť v šesťdesiatich splátkach po 36,21 € a mesačne poplatok 1,99 € za vedenie úveru, splatné k 20. dňu v mesiaci, s konečnou splatnosťou k 20.9.2011, RPMN bolo dohodnuté vo výške 23,53%, zmluvný úrok 18,40% ročne.

Z prehľadu splátok súd zistil, že odporca nezaplatil už prvú plátku v plnej výške splatnú dňa 20.10.2006, z nej uhradil len 0,23 € dňa 20.10.2006. Odvtedy nezaplatil žiadnu splátku.

Dňa 28.3.2013 uzatvorili právny predchodca navrhovateľa s navrhovateľom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej mu postúpil pohľadávku voči odporcovi vo výške 5.713,70 € z toho istina po splatnosti 3.522,07 €, riadny úrok 90,01 €, poplatok 5,98 €. Ostatné postúpené príslušenstvo si navrhovateľ neuplatňuje. Navrhovateľ sa v konaní domáha zaplatenia istiny po splatnosti 3.522,07 €, ktorá sa skladá z istiny, úrokov vyčíslených od 21.9.2006 do 31.7.2011 a riadneho úroku 90,01 € za obdobie od 1.8.2011 do 20.9.2011, a nesplatených poplatkov 5,98 € za správu úveru od 1.8.2011 do 20.9.2011.

Súd vyzval navrhovateľa, aby presne špecifikoval čoho sa v konaní domáha, v návrhu uviedol len sumy bez ich podrobného skutkového zdôvodnenia, tak aby bol uplatnený návrh preskúmateľný.

Navrhovateľ predložil historický položkový výpis obrátov na úverovej zmluve.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, platného ku dňu zatvorenia zmluvy, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 3 ods. 1, ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného ku dňu zatvorenia zmluvy, je veriteľom fyzická alebo právnická osoba poskytujúca spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného ku dňu zatvorenia zmluvy, od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Vstupom Slovenskej republiky do európskeho hospodárskeho a právneho systému boli do Občianskeho zákonníka zákonom č. 150/2004 Z.z. s účinnosťou od 1.4.2004 v piatej hlave začlenené ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách. Uvedená právna úprava má základ v smernici Rady č. 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (platného ku dňu uzavretia zmluvy) spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 369 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, je povinný platiť z nezaplatenej sumy úroky z omeškania dohodnuté v zmluve. Ak úroky z omeškania neboli dohodnuté, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania podľa predpisov občianskeho práva. Ak záväzok vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy a dlžníkom je spotrebiteľ, možno dohodnúť úroky z omeškania najviac do výšky ustanovenej podľa predpisov občianskeho práva.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Právny predchodca navrhovateľa a odporca uzavreli zmluvu o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade sa jedná o právny vzťah účastníkov na základe spotrebiteľskej zmluvy, pri uzatváraní ktorej bol odporca v postavení spotrebiteľa. Zmluva o spotrebiteľskom úvere je zmluvným typom s osobitnou právnou

úpravou v zákone č. 258/2001 Z.z., ktorý je k ustanoveniam občianskeho zákonníka s podrobnou úpravou spotrebiteľských zmlúv od 1.4.2004 predpisom lex specialis a i v prípade spotrebiteľského úveru ide o spotrebiteľskú zmluvu. To znamená, že pokiaľ určité otázky nie sú vyslovene upravené zákonom č. 258/2001 Z.z., použijú sa na ich riešenie príslušné ustanovenia občianskeho zákonníka, vrátane všeobecných ustanovení o záväzkoch. Napokon aj podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka veta prvá, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona (občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 5b zákona čl. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 ods. 1 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 57 ods. 1, 2 O.s.p., do plynutia lehoty sa nezapočítava deň, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty. Lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty, a ak ho v mesiaci niet, posledným dňom mesiaca. Ak koniec lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

Podľa § 82 ods. 1 O.s.p., konanie je začaté dňom, keď došiel súdu návrh na jeho začatie alebo keď bolo vydané uznesenie, podľa ktorého sa konanie začína bez návrhu.

V zmysle § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení neskorších právnych predpisov je povinnosťou súdu z úradnej povinnosti prihliadať k premlčaniu, navyiac vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania, a preto sa súd zaoberal možným premlčaním uplatneného nároku.

Premľčanie je kvalifikované uplynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premľčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občianskoprávných vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo neprimeranej dobe nútené splniť si svoje povinnosti. Inštitút premlčania takto zabraňuje dlhodobému trvaniu práva im zodpovedajúcim povinnostiam. Ak uplynula zákonom ustanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva.

Po oboznámení sa s pripojenými listinnými dôkazmi súd dospel k záveru, že splátky splatné od 20.10.2006 do 10.11.2010 sú premlčané z dôvodu, že návrh bol doručený súdu dňa 11.11.2013, t.j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty u týchto splátok, nakoľko začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých splátok. Súd vyhovel návrhu len v časti nepremľčaných splátok splatných od 20.11.2010 do 20.9.2011, ktoré zaviazal odporcu zaplatiť spolu s dohodnutým úrokom 18,40 % ročne z nepremľčaných neuhradených splátok od 1.8.2011 do konečnej splatnosti úveru a úrokom z omeškania vo výške 9,5% ročne z priznanej sumy od 21.9.2011 tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku, nakoľko je súd viazaný uplatneným nárokom navrhovateľa. Súd zároveň vyhovel návrhu v časti uplatneného

poplatku za vedenie úveru vo výške 2,99 € za obdobie od 1.8.2011 do 20.9.2011, t.j. 2 x 1,99 €. Vo zvyšku súd návrh z dôvodu premlčania zamietol a to v istine, ako i v uplatnenom príslušenstve, nakoľko pokiaľ nie je dané právo na zaplatenie samej istiny, nemožno priznať ani požadované príslušenstvo takej istiny.

Podľa § 173 ods. 2 veta tretia Občianskeho súdneho poriadku, súd zruší platobný rozkaz spravidla až spolu s ďalším úkonom vo veci samej, prípadne spolu s úkonom, ktorým sa konanie končí.

Súd v zmysle vyššie uvedeného ustanovenia zrušil vydaný platobný rozkaz, nakoľko sa ho nepodarilo doručiť odporcovi do vlastných rúk.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p., ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 O.s.p.. Navrhovateľ mal vo veci úspech v 11,38% (istina 404,29 € a príslušenstvo 164,93 € ku dňu vyhlásenia rozsudku) a odporca vo výške 88,62%, pričom celkový úspech odporcu je 77,24% (88,62-11,24). Nakoľko si odporca náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu mu nevyplývajú, súd čiastočne úspešnému odporcovi nepriznal náhradu trov konania.

Vedľajší účastník náhradu trov žiadal, a keďže je na strane úspešného odporcu, mal by na ňu nárok. Súd však nepovažoval ním vynaložené trovy za účelné, čo je (okrem úspechu v konaní) druhý predpoklad vzniku nároku na ich náhradu podľa § 142 ods. 1 O.s.p. predovšetkým, § 93 ods. 2 O. s. p. predpokladá, že predmetom činnosti tohto osobitného typu vedľajšieho účastníka je ochrana práv spotrebiteľov. Ochrana práv spotrebiteľov v sebe nepochybne zahŕňa aj ich ochraňovanie v podobe vznášania námietok v konaniach, v ktorých spotrebiteľia vystupujú, čo je koniec koncov aj zmysel úpravy § 93 ods. 2 O.s.p. „Predmet činnosti“ znamená, že daná právnická osoba musí byť sama v tejto oblasti aktívna a nemôže tento svoj „predmet činnosti“ v podstate vyprázdniť tým, že jeho napĺňanie zverí („outsourcuje“) tretej osobe (advokátovi), ktorý ju bude vykonávať za odplatu voči protistrane v jednotlivých konaniach. Takáto situácia je totiž v podstate rovnaká, ako keby sama takáto právnická osoba za svoju vedľajšiu účasť v konaní (pri napĺňaní svojho vlastného predmetu činnosti) vyberala odmenu od neúspešného účastníka konania, čo je v občianskom súdnom konaní neprípustné (porov. § 137 O.s.p.). V tom je rozdiel v postavení vedľajšieho účastníka podľa § 93 ods. 1 O.s.p., ktorý do konania vstupuje s cieľom chrániť svoje vlastné práva, hoci ich ochrana (teda podpora jedného z účastníkov) nie je jeho hlavnou pracovnou náplňou, v dôsledku čoho je uňho angažovanie advokáta na právnu pomoc na účel presadenia jeho práv nielen akceptovateľné, ale aj účelné. V podrobnostiach súd v tejto otázke odkazuje aj na odôvodnenie uznesenia NS SR sp. zn. 6 MCdo 9/2013. Súd nepovažoval za účelné bránenie práva spotrebiteľa ani právny úkon, ktorý vykonal vedľajší účastník podaním zo dňa 14.9.2015, nakoľko ním len vzniesol námietku premlčania, na ktorú zo zákona musí súd pri rozhodovaní prihliadnuť, teda ide len o duplicitnú námietku. Z týchto dôvodov súd vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Trnave, trojmo.

Odvolanie musí obsahovať nasledovné náležitosti :

Z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.), ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.